

rastlina, tudi mahovi niso brez vse koristi. Ne samo to, da so potrebni za ohranjenje vlage, za narejanje prsti in šote, rabimo je tudi za nastiljo, mehka ležišča in blazine. In kadar obhajamo spomin „vseh vernih duš“ meseca listopada, takrat gre marsikateri otrok v gozd, da si ondu nabere mehkega mahovja, katerega splete v venec ter položi na gomilo, kjer mu počiva prerano umrli atej ali mama, bratec ali sestra. — Tudi za okinčanje oken po zimi in napravo lepih jaslje o Božiči potrebujemo zelenega mahú.

Ognjeslav C—, Mozirski.

Priradopis za male otroke.

3. Konj.

Konj je najlepša domača žival. Telo ima poraščeno s kratko, gosto dlako. Gobec ima širok in kosmat, vrat dolg in z grivo olupšan. Noge ima visoke, tenke in močne, očesi veliki in živi. Ušesi mu stojite po konci in ste gibljivi. — Konj živi po vsem svetu. Najbolj pripraven je za ježo in vprego. Po nekaterih krajih ljudje konjsko meso uživajo. Konj hrče in rezgetá. Po barvi je konj: belec, kostanjevec, rujavec ali vranec.

4. Vol.

Vol je največja in najkoristnejša domača žival. Telo mu je pokrito z dlako, ki je rujave, bele ali črne barve. Na glavi ima vol po dva okrogla, gladka, votla rogova. Gobec ima gol in moker, nosnici široki. Pod vratom ima visečo kožo, ki se podvratnik imenuje. Rep ima čopast. Vol orje in vozi. Daje nam kožo in dobro, okusno meso.

Razne stvari.

Drobtine.

(Plôčica) je šolsko orodje. Velika je ali majhena, nova ali stara, pobarvana ali nepobarvana. Nekateri plôčice imajo lesen okvir in plôčo od skrila. Plôčico imamo, da pišemo, računimo in rišemo na-njo.

(Stol) je hišna oprava. Velik je ali majhen, okrogel ali oglat, nov ali star, pobarvan ali poliran. Stol je lesen, spleten ali poblazinjen. Ima sedalo, naslonilo in štiri noge. Stole nareja stolar ali mizar. Stoli nam so, da sedimo na njih. Lepo polirani in poblazinjeni stoli so dragi.

(Bob) je rastlina. Ima debelo steblice in sivozelene mesnate liste. Cvetje je belo ali višnjavkasto. Stroki

so podolgasti, debeli in okroglasti. Seme je jajčasto-okroglo in rudeče-rujavno. Bob je v jutrovih deželah domá; po nekaterih krajih ga mnogo sejejo.

Kratkočasnice.

* Dva kmeta gledata vojake pri vojaških vajah. Dalj časa je gledajôč, reče prvi drugemu: „nikakor mi ne gre v glavo, zakaj môrajo vojaki zdaj jedno a zdaj zopet drugo nogo vzdigniti in potem dalj časa na jednej nogi stati.“ Na to mu odgovori drugi: „to je zeló pametno, kajti če vojak v boji jedno nogo izgubi, potlej lahko hodi ob drugej nogi, ako se je tega užé poprej dobro naučil.“

* Šaljivec: Gospodje! jaz vas hočem nekaj vprašati in kdor mi odgovori na moje vprašanje, temu se priklonem do tal. Poslušajte tedaj! Necemu človeku se je sanjalo, da popotuje po morji. Poleg njega na ladiji sta sedela njegova žena in njegov jedini sin. V tem hipu nastane strašen vihar in ladija je bila v velikej nevarnosti... Popotniku se zdi, da mu pravi neki notranji glas, da se samo s tem reši pogina, ako žrtvuje ženo ali pa svojega jedinega sina morskim valovom. To je bila grôza za ubozega popotnika. Ženo in otroke je ljubil čez vse... Katerega svojih ljubih naj tedaj pahne v globočino morja? — Gospodje! kdo mi odgovori na to vprašanje in pové, kako bi rešil ubozega popotnika iz njegove velike zadrege? — Vsi poslušalci se globoko zamislijo — a nobeden ne zna, kaj bi odgovoril šaljiven. Na to on sam takole odgovori: „gospodje, nič nij lahkejšega nego to! Jaz bi namreč šel k popotniku in bi ga zbudil iz njegovih sanj, in rešen je iz vseh zadreg.“

Lj. V.

Nekaj za kratek čas.

(Priobčlil J. Lj. Varjačič.)

Poslušajte otroci! Tukaj na mizi imam pod svojim klobukom tri kosce kruha. Zdaj vzamem izpod klobuka košček za koščekom, ter snem vse tri kosce. Ali glejte! Za malo časa imam zopet vse tri kosce pod svojim klobukom. Kdo ugane, kako to?

(Osvetljuje vsak klobuk na mizi.)

Uganke.

- 1) Česa ti nobeden človek ne more povedati?
- 2) Kdo ima na tisoče čees, pa vendar ne vidi?
- 3) Katere noge nimajo prstov?
- 4) Kdo zna dve črki, pa se jih nij nikoli učil?

- 5) V katerej vodi nij nobenega peska?
- 6) Katere živali nimajo ne rok, ne nog, ne perot, pa se vendar urno gibljejo?
- 7) Kje je središče zemlje?
- 8) Polno sito lesnikov, a samo jeden oreh. Kaj je to?
- 9) kateri lonec ima luknjo, pa nij ubit?
- 10) Kako izpremeniš te tri črte ||| v pet, a ne smeš nobene zraven pripisati?

(Odgonetke uganek v prihodnjem listu.)

Odgonetke uganek v 7. „Vrtčevem“ listu.

1. Polž; 2. Petelin; 3. Solnce; 4. Oglevalo; 5. Kadar je pečen; 6. Zeljnata glava; 7. Jezik.

Slavstvene novice.

* Sv. Cecilija, list za pučko cerkveno glasbo i pjevanje. Tako se imenuje nov časopis, ki je začel z mesecem julijem izhajati v Zagrebu in prinaša lepe cerkvene napeve. Izdajatelj mu je Miroslav Čugšvert, učitelj na kr. vadnici v Zagrebu. List izhaja po jedenkrat na mesec in stoji za vse leto 4 gl.

Trdo vezani „Vrtci“ od poprejšnjih let se še dobé po naslednjej ceni:

Vrtec od 1871. leta za 1 gld. 30 kr.

Vrtec „ 1874. „ „ 1 „ 50 „

Vrtec „ 1875. „ „ 2 „ — „

Vrtec „ 1876. „ „ 2 „ — „

„Vrtca“ od 1872. in 1873. leta nemamo več.

Uredništvo „Vrtčevom“.

LISTNICA. Gosp. G. S.: Vaš napev „Primorska“ nij ugoden za natis. Tudi besede nijso primerne našemu listu. — F. M. v T.: Radi bi ustregli Vašej želji, ako bi „Vrtci“ imel toliko naročnikov, da bi se ne bali izgube. Nabirajte nam novih naročnikov in radi bomo storili z novim letom tudi to, kar je Vaša želja. — F. F.: Nekatero Vaših uganek je „Vrtce“ užé prinasel v poprejšnjih letnikih. A vendar pošljite nam, kar imate; množne uganke v „Vrtcu“ radi priobčujemo. Tudi dobrih kratkočasnic nam primanjkuje. — O. M. v Gradcu: V prihodnjem listu znabiti porabimo nekoliko Vaših drobtin. — L. H. benešeljat v V.: Plačali ste užé poprej za vse leto; zatorej smo Vam poslanih 1 gl. 30 kr. zapisali na račun prihodnjega leta 1878. Srčen pozdrav! — Jernej B. v D.: Poslali ste nam 1 gl. 30 kr.; a poprej nij bilo še nič plačanega; zatorej ste za letošnje leto še 1 gl. 30 kr. na dolgu. Sprejmite naš pozdrav! —